

La primera, la més cruel

2a divisió B. L'Olot perd contra el Lleida enmig de les Festes del Tura per un gol en l'última jugada d'un partit en què els de Raúl Garrido dominen a l'inici però tomben a mal

L'Olot volia viure el dia perfecte. Enmig de les Festes del Tura, els de Raúl Garrido rebien la visita d'un Lleida tocat després de la derrota inesperada contra la Nucia (0-2) i volien arrodonir la festa amb un set de nou que hauria fet créixer la il·lusió de tots els olotins. El desenllaç, però, va ser molt lluny de tot aquest guió desitjat, i és que l'Olot va perdre el primer partit de la temporada. A més, per tot plegat serà segurament una de les derrotes més cruels i amargues de la temporada, si no la que més. I és que la derrota es va certificar amb un gol d'Àlex Felip –un jugador que el 30 d'agost estava apartat de l'equip– en l'última jugada del partit, quan tothom ja signava l'empat.

Els de Raúl Garrido van acabar perdent, però també podrien haver guanyat, sobretot si hagués tingut una mica més de contundència ofensiva –Natalio i Kilian van estar poc participatius i l'Olot va acabar sense cap punta al camp. Les dues millors ocasions, això sí, les va tenir en la primera mitja hora, en què va dominar un partit que no tenia gaire ritme. Aspar, rematant una falta lateral centrada per Hèctor Simón, i Kilian, amb un xut tou després d'una jugada brillant de Pep Chavarria, van estar molt a prop del gol, però Pau Torres va evitar-lo amb dues bones intervencions.

Ben contrarestats Amb el pas dels minuts, el domini olotí es va anar esfumant. Sobretot perquè la pressió del Lleida va començar a funcionar. Els lleidatans van dificultar molt la sortida de pilota de l'Olot i, sobretot, van tancar molt bé el centre del camp, obligant els de Garrido a buscar les bandes, on li va faltar tenir una mica més de profunditat. Amb Hèctor Simón, Pedro i Vivi molt incòmodes, els olotins no van poder fer el seu joc, a més d'estar molt imprecisos en tot moment.

Tot i que amb el pas dels minuts el guió del partit era exactament el que buscava el Lleida, els visitants no van ser capaços de generar gaire perill a la porteria de Bellesté, perquè, en defensa, els olotins no van fallar, liderats sobretot per un Aspar omnipresent. Tot i que el porter olotí no va haver ni d'intervenir, en l'última mitja hora, el Lleida sí que va tenir algunes arribades que van començar a inquietar. Liberto, amb un xut creuat després de l'única gran jugada col·lectiva dels de la Terra Ferma, va ser qui més es va acostar al gol, però l'esfèrica va sortir molt a prop del pal. Quan semblava que el Lleida ja era dominador absolut l'Olot va tornar a despertar-se en el tram final. De fet, els últims minuts, els olotins buscaven el gol i els lleidatans perdien temps, donant per bo l'empat. Però tot se'n va anar en orris en el 94', quan mig estadi ja havia enfilat la porta de sortida i només faltava sentir el xiulet final: Àlex Felip va aprofitar una badada defensiva per fer el 0-1 definitiu.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 08-09-2019, Pàgina 9

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1662282-la-primera-la-mes-cruel.html>